

- 2) Vai Eiropas tiesībām – un it īpaši Direktīvas 2007/46/EK 3. panta 27. punktam – atbilst situācija, kad ar atsauci uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai paredzētu autobusu rezerves daļu piegādi, izmantojot publisko iepirkumu, atsevišķajam pretendents ir atļauts pašam sevi kvalificēt par konkrētam transportlīdzeklim paredzētās konkrētas neoriģinālās rezerves daļas “izgatavotāju”, it īpaši, ja minētā rezerves daļa ietilpst vienā no sastāvdaļu tipiem, kuriem ir piemērojami Direktīvas 2007/46/EK IV pielikumā uzskaitītie tehniskie noteikumi (Transportlīdzekļu EK tipa apstiprinājuma prasības), vai turpretim minētajam pretendents ir pienākums pierādīt – attiecībā uz katru šādi piedāvāto rezerves daļu un, lai apliecinātu tās līdzvērtību iepirkuma procedūras tehniskajām specifikācijām, – ka tas ir subjekts, kas apstiprinātājai iestādei atbild par visiem tipa apstiprināšanas procesa aspektiem, kā arī par ražošanas un attiecīgā kvalitātes līmeņa atbilstības nodrošināšanu, un tieši veic vismaz dažus apstiprināšanas procesā iesaistītās sastāvdaļas izgatavošanas posmus, apstiprinošas atbildes gadījumā precizējot, ar kādiem pierādīšanas līdzekļiem ir jāsniedz attiecīgais pierādījums?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (Pamaddirektīva) (OV 2007, L 263, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 3. februārī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-70/21)

(2021/C 128/34)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Kostantīnīdis un M. Noll-Ehlers)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

a) atzīt, ka Grieķijas Republika,

- sistemātiski un ilgstoši pārsniedzama PM_{10} koncentrācijas robežvērtības saistībā ar kopš 2005. gada spēkā esošo dienas robežvērtību Saloniku (*Thessaloniki*) zonā/aglomerācijā EL0004, nav izpildījusi pienākumu, kas tai ir uzlikts saskaņā ar Direktīvas 2008/50/EK (¹) 13. pantu kopsakarā ar šīs direktīvas XI pielikumu;
- sākot no 2010. gada 11. jūnija neveikdama pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību PM_{10} robežvērtībām Saloniku zonā/aglomerācijā EL0004, nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no Direktīvas 2008/50 23. panta 1. punkta (kopsakarā ar šīs direktīvas XV pielikuma A iedaļu), it īpaši pienākumu, kas paredzēts minētās direktīvas 23. panta 1. punkta otrajā daļā, proti, ieviest piemērotus pasākumus, lai robežvērtību pārsniegšanas laiks būtu cik vien iespējams īss;

b) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pirmajā pamatā Komisija apgalvo, ka ar Direktīvu 2008/50 par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai dalībvalstīm ir noteikts pienākums ierobežot cieta daļiņu (PM_{10}) iedarbību uz iedzīvotājiem. Pamatojoties uz Grieķijas Republikas sniegtajiem ikgadējiem pārskatiem par gaisa kvalitāti, Komisija uzskata, ka pēc 2005. gada, proti, pēc tam, kad atbilstība dienas un gada PM_{10} robežvērtībām kļuva obligāta – sākotnēji saskaņā ar Direktīvas 1999/30/EEK 5. panta 1. punktu un pēc tam saskaņā ar Direktīvas 2008/50 13. pantu – Grieķijas Republika turpina nenodrošināt atbilstību dienas robežvērtībām Saloniku aglomerācijā EL0004.

Ar otro prasības pamatu Komisija apgalvo, ka saskaņā ar Direktīvas 2008/50 23. panta 1. punkta otro daļu, ja [piesārņojošo vielu koncentrācija] pārsniedz robežlielumus, dalībvalstīm ir noteikts skaidrs un tūlītējs pienākums pieņemt gaisa kvalitātes plānus, tajos ietverot piemērotus pasākumus, lai pārsnieguma laiks būtu cik vien iespējams īsāks. Komisija uzskata, ka, pārkāpjot Direktīvas 2008/50 23. panta 1. punktu, Grieķijas Republika nav izstrādājusi atbilstošu gaisa kvalitātes plānu attiecībā uz Saloniku aglomerāciju EL0004.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV 2008, L 152, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 3. februārī *Química del Nalón SA*, iepriekš *Industrial Química del Nalón SA*, iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 16. decembra spriedumu lietā T-635/18 *Industrial Química del Nalón SA*/Komisija

(Lieta C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Química del Nalón SA*, iepriekš *Industrial Química del Nalón SA* (pārstāvji: P. Sellar, advokat, K. Van Maldegem, advokāts, un M. Gruncharđ, advokāte)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Spānijas Karaliste un Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas secinājums, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja arguments, saskaņā ar kuru Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, nebūt nenozīmē arī to, ka Komisija nav ievērojusi rūpības pienākumu, ir juridiski kļūdaini.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, Regulas Nr. 1272/2008 (¹) I pielikuma 4.1.3.5.5. punkta iespējamo juridisko nenoteiktību izmantodama par pamatu tam, lai noraidītu juridisko argumentu, ko faktiski bija izvirzījis apelācijas sūdzības iesniedzējs.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa nevarēja pamatoties uz secinājumu, ka tiesiskais regulējums ir sarežģīts, lai attaisnotu to, ka Komisija nav ņēmusi vērā CTPHT (klasificēts piķis, akmeņogļu darva, augsta temperatūra) šķīdības neesamību. Vispārējā tiesa faktiski bija atzinusi pretējo agrākās saistītās tiesvedībās (lieta T-689/13 DEP *Bilbaina de Alquitranes SA* u.c./Eiropas Komisija). Nesniedzot nekādus paskaidrojumus pretējam secinājumam, Vispārējās tiesas argumentācija ir nepietiekama un pretrunīga.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa kļūdaini ir piemērojusi parastas un pienācīgas rūpības kritēriju. Secinot, ka Komisija ir rīkojusies tāpat kā parasti būtu rīkojusies jebkura cita pienācīgi rūpīga administratīvā iestāde, tā izmantoja kļūdainu un neatbilstošu salīdzinājuma atskaites punktu, lai novērtētu Komisijas parasto un pienācīgo rūpību.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas norādītais pamatojums ir nepietiekams un pretrunīgs, jo, nesniedzot nekādus pierādījumus un vienkārši pamatojamās uz ģenerālvokāta secinājumiem, tā konstatēja, ka Komisijai varēja būt grūtības labot pieļauto acīmredzamo kļūdu vērtējumā, tādējādi norādot, ka Komisijas pieeja var tikt attaisnota.